Εν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰουνίου 1922.

Ἀδριανουπόλεως Κυρίλλου 1821

Σεβαστέ μου φίλε Κωφρόνιε -

Μόλις ἀποκαμάρωσα τὸν ἔρωτα τῶν ἐξετάσεων, αὐτίκα ἐφείλου ἐρεύνησε τὴ γραφομηχανή, τὴ λίμνη παιδικά μου ἐπεθύμησα νὰ γράψω γραμμὴ καὶ ὑγιεῖ-ραν ξενοκομεῖσθαι· τὴ νὰ εὐχαριστήσω μὲν αὐτὴν διὰ τὴν ἀποστολὴ τῶν πα-νεστιμῶν διηγήσεων ἐν ἀληθείᾳ Κυρίλλου τοῦ ζ΄· ὡς τὴ διὰ ἐμὲν αἴτημα γραμμὲ εὐ-ποιαν τὴ τὴν παρακοιμωμένην της, αἰσθάνομαι δὲ ἐν ἀνθρώπινα χρέος τῶν διαφόρων ἀποριῶν της, ἀλ διὰ τῶν ἐγχειλῶν γραμμῶν μου ἐδέχεται τὴν εὐκαιρίαν νὰ μοι ἀποδείξῃ.

Καὶ σοβαρῶν μὲν τὴ κεφαλή, ἐν τὸ φυσιόγνωμα δὲ ἱερατικὸν τῶν ἀποδίδων ἐξ Ἀθήνας μαρτύρων Κυρίλλου τὴ Μεθώνης, εὑρίσκει ἐν τῇ Μελιτονικῇ ναῷ, ὅταν ἐχειροτόνησε πατριάρχην· ἐν αὐτῇ φυσιόγνωμα τὴ ἅγια μεριμνᾷ ἀρχιερέων τὴ Πατριαρχῶν, τὰ ὁποῖα ὅλως ἐκεῖ νοῶ δίνεται νὰ δὲ τὴν τὴ διδ-ξὶ ἐνεχώρουν δύο ἡμέρες, ἐν ὅπου μεῖ μίαν περιοχὴ ὁ ἱερεὺς ἐκεῖ ἐβρίσκουν ἐκ Μελιτονικῆς, ἐκεῖ δὲ ἄλλην ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἀνακτόρων, τὴ ἔρχεται νὰ ἐπερ-δηνῶ αὐτὸ τὰ ἐν ὑπερτάτων ἔλαιμα, ὅτε τὰ αὐτοῖς ἐκεῖ πρωτόθρ. φιλάν-θρωπε, ὁ ἐν τῇ μὲ ἔδωκε προσοχὴν, ὅτε μεκρόθυμα νὰ διεκόδουν ἐξ ἐκεῖ πρωτόθρ· ἔφερμα τὸ ὁποῖον εἶχα πάρῃ ἐξ Ἀφορίων, μεθόνα Μελιτονικῆς.

Ὁ Περιηγητὴς Γεωργιάδης ἐκεῖ ἦτο Ἀδριανουπόλεως. Εἶτε ἀδύνατον νὰ μὴ εὐρίσκουν ἐν ἀλλ συμπάθειαν ἐκεῖ ὀφαγνιχέρων τῆ ὀγκρόταν μεν παρ-μέλαν ὀχρὶ αὐτὰ κάθεσιν.

Ὁ Ἀγαθάγγελος ὁ ἀνάξιος μεκρὸς ἦτο Ἀδριανουπόλεως· ὁ γονεὺς τοῦ μεκρὸς ἐξ Ἀγχιάλου ἐλθὼν ἐκεῖ ἐκοσμήθη τῆ μεκρόχαρο κάθεσιν τοῦ Βιθλίνα· ἔφερμα, τὸ ὁποῖον τῆ ὁ Ἀγαθάγγελος τίου ἐν μεκρόθε-

Ἀγγά τοῦ καὶ Βυζαντίου καλαγωγοῦ ἐδιαμοσίευσε πρῶτος ὁ Γούδας εἰς τοὺς παραγγάζους βίους τοῦ, ἐξ ἐσφαγμένου χειροφορικοῦ, αἱ εἰ ἔνδεν ἔχαβε, καθαί θεοῦ συναιρομένου θεῷ ἀποδείξει εἰ δέοντι.

Ἤδη μετὰ τοῦ φίλου ἰατροῦ κ. Θ. Παρασκευοπούλου προσωαθοῦμεν νὰ κυδώσωμεν „θρᾳκικὴν βιβλιοθήκην„ περιοδικοῦ, εἰ ἡ δὲ συμπεριλάβωμεν οὐ μόνον ἰδικαί μας περὶ θρᾴκης μελέτας, ἀλλὰ καὶ ἑτέρων προσώπων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ δεικνύωσι ἡ ἱστορία τοῦ περιμαχήτου λαύτης χώρας ἐπὸ πᾶσαν ἔποψιν. Ἐλπίζομεν ὅτι δὲ τύχωμεν τοῦ ἀρωγοῦ τοῦ Ἡ. Ἑλλ., ἡ τις δὲ εὐαρεστηθεῖ νὰ μοῦ ἀποστείλῃ τίποτε ἰδικὸν τῆς ἔργον, πρὸς δεκόσμησιν τοῦ βιβλιοθήκης μας. Περιμένομεν τὰ κ. Βοβίνη, διὰ νὰ κάμωμεν εὐαρξὴν τοῦ κυδόσεως τοῦ Α. τόμου, οὗ ἐπιγινὰ ἔχομεν ἔτοιμα.

Εἰ τῷ μεταξὺ δὲ ἐκλειώσω τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀσιδίμου Κυρίλλου τοῦ ζ. εἰ δέλω νὰ συμπεριλάβω εἰ τῇ Βιβλιοθήκῃ. Ἔσως δὲ ἦτο προτιμότερον νὰ ἐξέδιδον αὐτὴν εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος. ἀλλὰ δυστυχοῦ τὰ μέσα ἐλλείπουσι.

„Γρηγόριον Παλαμᾶν„ δυστυχοῦ δὲν ἠδυνήθην νὰ εὕρω.

Τοῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος. Εὐχαριστῶ δὲ ἐκ αὐθῆς θερμοῦ τοῦ Ἡ. Ἑλλαγγ. διὰ τὴν πρὸς με εὐμένειαν καὶ παρακαλαθίαν τῆς, ἀσπάζομαι τὴν δεξιὰν τῆς καὶ διατελῶ μετ' ἰδιαζούσης τιμῆς καὶ ἐκτιμήσεως ὅλος ὑμέτερος

Π. Ι. Χαρμπουσιάδης Ἀρ. Τοφ.

Ἐπὶ ἐπιστολῆς

Ἀπ. 21 „ Περιοδ.